

§ 6.

O přiměřenosti požadované úpravy pachtovného rozhoduje rozhodčí soud, který sestává z přednosty okresního soudu nebo soudce jím určeného jako předsedy a dvou přísedících volebných stranami.

Přednostovi okresního soudu náleží, aby jakmile uplyne lhůta uvedená v § 4, odst. 2., ustanovil hledě k počtu návrhů a k případné různosti místních poměrů, kolik senátů třeba zřídit, a přikázal každému z nich jednotlivé návrhy k rozhodnutí. Návrhy na úpravu pachtu hospodářství větších než 50 ha buďtež přikázány vždy zvláštnímu senátu.

Předseda rozhodčího soudu obešle všechny návrhovatele a jich odpůrce k volbě přísedících, z nichž jednoho volí propachtovatelé, druhého pachtýři. Uzná-li to předseda za vhodné, může naříditi i volbu potřebného počtu náhradníků.

Obsilka k volebnímu roku obsahujíc poučení, že těm, kdož včas se dostaví, náleží právo voliti nehlédíc k počtu přítomných a že, nedostaví-li se žádný z příslušné skupiny, nebo nedojde-li ani při druhém hlasování k platné volbě, jmenuje přísedícího za tuto skupinu předseda sám.

Hlasuje se lísky podle skupin; zvolen jest, kdo obdrží ve skupině většinu odevzdaných hlasů.

Zvolen býti může, jen kdo jest oprávněn býti zvolen do obecního výboru a bydlí v obvodě téhož okresního soudu, anebo v případě zmíněném v druhé větě odst. 2. aspoň v obvodě nadřízeného sborového soudu I. stolice.

Přísedící mají nárok toliko na náhradu hotových výloh spojených s výkonem úřadu. Útraty ty jsou částí nákladů řízení.

O jiných otázkách než o přiměřenosti požadované úpravy pachtovného (odst. 1.) rozhoduje předseda sám.

§ 7.

Pokud v nařízení tomto není nic jiného stanoveno, platí o řízení k úpravě pachtovného zásady řízení nesporného, o útratách ustanovení řízení sporného, o kolcích a poplatcích ustanovení poplatková pro soudní řízení sporné.

§ 8.

Pachtýř, jemuž zvýšeno bylo pachtovné o více než 50%, může do 14 dnů ode dne, kdy usnesení rozhodčího soudu o zvýšení nabude právní moci, smlouvu ke konci pachtovního roku 1921 vypověděti.

Přistoupil-li na zvýšení dobrovolně má právo výpovědi, jen když si je při dohodě vyhradil. Lhůta výpovědní počíná tu dnem dohody.

§ 9.

Nařízení to nabude účinnosti 14. dnem po vyhlášení.

Toto nařízení se netýká takové půdy zabrané (§ 2 zákona ze dne 16. dubna 1919, čís. 215 Sb. z. a n.), jež jest v pachtu (podpachtu) takových pachtýřů (podpachtýřů), kteří ji sami neb za pomoci členů své rodiny obdělávají a kteří spolu s osobami ve společné domácnosti žijícími nemají vlastní neb pachtované půdy zemědělské dohromady více než 8 ha.

Rovněž nevztahuje se nařízení toto na pachtu, skončené nebo zrušené před hlavní sklizni v roce 1920, a na pachtu, prodloužené na základě zákona z 30. října 1919, č. 593 Sb. z. a n. Jím zůstávají nedotčena ustanovení zákona ze dne 27. května 1919, č. 318 Sb. z. a n., jakož i zákona z 24. července 1919, č. 452 Sb. z. a n., pokud se týče § 2, odst. 3., zákona ze dne 18. listopadu 1919, č. 617 Sb. z. a n.

§ 10.

Provésti toto nařízení ukládá se ministru spravedlnosti v dohodě s ministrem zemědělství a financí.

Švehla v. r.,

jako náměstek ministerského předsedy.

Dr. Beneš v. r.	Staněk v. r.
Dr. Engliš v. r.	Johanis v. r.
Habrman v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Hořowitz v. r.	Dr. Dérer v. r.

Dr. Winter v. r.,

jako ministr sociální péče a v zastoupení nepřítomného ministra spravedlnosti.

Dr. Markovič v. r.

Čís. 472.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. srpna 1920,

kterým se stanoví účinnost zákona ze dne 25. února 1920, čís. 144 Sb. z. a n., o závodních a revírních radách při hornictví.

Na základě článku III. zákona ze dne 25. února 1920, čís. 144 Sb. z. a n., o závodních a revírních radách při hornictví, se nařizuje:

§ 1.

Zákon ze dne 25. února 1920, čís. 144 Sb. z. a n., o závodních a revírních radách při hornictví, nabývá účinnosti v okresech horních revírních úřadů: v Praze-Slaném, v Plzni, v Kutné Hoře, v Mostě-Teplicích-Chomútově, v Karlových Varech, v Českých Budějovicích, v Moravské Ostravě, v Brně a na Slovensku, dnem 1. srpna 1920.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho pověřuje se ministr veřejných prací v dohodě se zúčastněnými ministry.

Švehla v. r.,

jako náměstek ministerského předsedy.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Dr. Engliš v. r.

Staněk v. r.

Habrman v. r.

Johanis v. r.

Stříbrný v. r.,

jako ministr železnic a v zastoupení nepřítomného ministra veřejných prací.

Dr. Winter v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Markovič v. r.

Čís. 473.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. srpna 1920

o likvidaci Státního ústavu pro tuky, oleje a mléko a vybudování organizace náhradní.

Podle zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 337 Sb. z. a n., se nařizuje toto:

§ 1.

Zavedením přechodního hospodářství v úkolech Státního ústavu pro tuky, oleje a mléko zrušuje se nařízením tímto platnost a působnost nařízení vlády republiky Československé ze dne 12. března 1919, čís. 137 Sb. z. a n., o Státním ústavu pro tuky, oleje a mléko.

§ 2.

Ministerstvo pro zásobování lidu v dohodě s ministerstvem obchodu, financí, pokud se týče s ministerstvem zemědělství, úřadem pro zahraniční obchod a Nejvyšším účetním kontrolním úřadem pověřuje se provedením likvidace Státního ústavu pro tuky, oleje a mléko.

§ 3.

Aby obecně užitečné úkoly, pokud jsou tyto ještě nutny, dosud Státním ústavem pro tuky, oleje a mléko vykonávané nebyly rušeny a nenastala porucha v zásobování obyvatelstva tuky, sodou a mýdlem, jakož i průmyslu, obchodu a živností po stránce přidělu jim potřebných surovin, tovarů a polotovarů Státním ústavem pro tuky, oleje a mléko obhospodařovaných, stanoví se tímto nařízením zásady přechodního hospodářství pro tyto úkoly, jakož i náhradní organizace.

§ 4.

Dovoz jedlých tuků, mastnot, olejů, mastných kyselin a ostatních druhů kyselin, tovarů a polotovarů obhospodařovaných Státním ústavem pro tuky, oleje a mléko, se uvolňuje dle zásad platných pro dovoz zboží vůbec, s podmínkou schválení cen a distribuce na základě předložení původních dokladů.

Schválení dá u tuků jedlých a olejů jedlých ministerstvo pro zásobování lidu, u mastnot, olejů, mastných kyselin, ostatních druhů surovin, tovarů a polotovarů potřebných ostatnímu průmyslu, ministerstvo obchodu, pokud se týče surovin potřebných k výrobě sody krystalové a pracích prášků, v dohodě s ministerstvem pro zásobování lidu.

Přijetím zásady volného obchodu odpadá jakákoliv státní garancie pro tyto dovozy.

§ 5.

Ministerstvu pro zásobování lidu, jakož i ministerstvu obchodu zůstává vyhrazeno, aby ona množství tuků jedlých, olejů jedlých, mastnot, tuků a olejů průmyslových, mastných kyselin a ostatních surovin, jakož i sody, potřebných pro průmysl a zásobování obyvatelstva, Státním ústavem pro tuky, oleje a mléko dosud obhospodařovaných, která nedoveze volný obchod, opatřila jiným vhodným způsobem pod patronací státu.

§ 6.

Po stránce organizační zřizují se:

1. Likvidační oddělení Státního ústavu pro tuky, oleje a mléko.

2. U ministerstva pro zásobování lidu distribuční oddělení pro tuky a oleje jedlé.

3. U ministerstva pro zásobování lidu distribuční oddělení pro přiděl mýdla, pokud jednotlivé druhy nejsou zvláštním ustanovením uvolněny, sody krystalové a pracích prášků.

4. U ministerstva obchodu distribuční oddělení pro tuky, oleje a mastnoty průmyslové a ostatní pro průmysl potřebné suroviny, polotovary a tovary, pokud tyto byly Státním ústavem pro tuky, oleje a mléko obhospodařovány, s výjimkou tovarů pod bodem 3. tohoto paragrafu uvedených.

5. Společné oddělení (místo obchodní a sčítovací) pro provádění úkolů výše uvedených po stránce obchodní a účetní.

Obě ministerstva zřídí pro projednání otázek spadajících v obor působnosti příslušných oddělení zvláštní poradní sbory, sestávající ze zástupců výrobců, obchodníků i spotřebitelů.